

Протокол

№

гр. София, 30.05.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в публично заседание на 30.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Татяна Щерева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11611** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 11,45 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ СЕРДАР В. – редовно уведомен, представлява се от АДВ. А. Р., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ КОНСУЛСКО ДЛЪЖНОСТНО ЛИЦЕ Л. ТОТИН ПРИ ПОСОЛСТВОТО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ В ГР. А., РЕПУБЛИКА ТУРЦИЯ – редовно уведомен, представлява се от ЮРК. А. Г., с пълномощно по делото.

СГП – редовно уведомена, се представлява от прокурор К..

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА постъпили неколкократно становища от ДАНС - писмо вх. № 14218/15.04.2022 г.; писмо вх. № 1488/20.04.2022 г. и писмо вх. № 14815/19.04.2022 г. във връзка с изразеното становище по заявлението на жалбоподателя като в заключение е посочено, че е дадено положително становище от ДАНС.

АДВ. Р.: Да се приемат докладваните писма.

ЮРК. Г.: Да се приемат писмата.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приемат.

АДВ. Р.: Правя за първи път искане да бъдат допуснати и водим двама свидетели при режим на довеждане – съпругата на жалбоподателя и нейната майка, да опровергават твърдението на Дирекция „Миграция“ – Т., че не са налице тези факти, които са описали в становището.

ЮРК. Г.: Нямам против да бъдат разпитани свидетелите.

Да се приемат писмата на ДАНС.

ПРОКУРОРЪТ: Да се разпитат свидетелите и да се приемат писмата на ДАНС.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА докладваните писма от ДАНС.

ДОПУСКА до разпит водените днес свидетели от страна на жалбоподателя и за обстоятелствата посочени от адв. Р..

В залата се явява първият свидетел.

СЪДЪТ СЧЕМА самоличността на свидетелката по лична карта: К. Б. М., 69 години, българска гражданка, неосъждана.

Съдът напомня на свидетелката за отговорността по чл. 290, ал. 1 от НК. Същата обеща да каже истината.

На въпроси на адв. Р. свидетелката М. отговори: На Сердар В. ще ставам баба. Ние сме далечни роднини с неговия баща. Дъщеря ми и той се запознаха. Тя отиде в Турция в тях на гости, за да се опознаят с родителите му и решиха да се оженят, и се ожениха.

В момента дъщеря ми живее в Германия. Не е добре със здравето. Има още терапии.

В бъдеще искат да се върнат да живеят отново тук, на село, защото аз съм съвсем сама. При неговите родители има брат, който живее с тях.

На въпроси на съда свидетелката М. отговори: Аз лично Сердар В. не познавам, но познавам баща му и майка му.

Сердар е идвал в България. Аз му направих приглашение и той беше в нас един месец. Дъщеря ми е сама, не е добре и когато те решиха аз се съгласих. Родител. Искаш – неискаш – съгласяваш се.

На въпроси на юрк. Г. свидетелката М. отговори: Дъщеря ми живее в Б. и там работи. Скоро започна работа, но има квартира и приятели.

Сердар се занимава с електричество в Б. и там е на постоянна работа.

Не са мислили какво ще работят в България, но когато се съберат и дойдат, ще решат.

В момента дъщеря ми се лекува от онкологично заболяване. Махнаха ѝ лимфни възли, гърдата ѝ и там продължава терапията. Като приключи лечението ще се прибере.

Лечението в Германия е безплатно за нея. Тя си има осигуровки.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме повече въпроси към свидетелката.

Съдът освободи свидетелката със съгласието на страните.

В залата се явява вторият свидетел:

СЪДЪТ СЧЕМА самоличността на свидетелката по лична карта: Н. Ю. М., 42 години, българска гражданка, неосъждана, познаваме се от Ф. със Сердар, аз съм негова съпруга.

Съдът напомня на свидетелката за отговорността по чл. 290, ал. 1 от НК. Същата

обеща да каже истината.

На въпроси на адв. Р. свидетелката отговори: Дойдох специално от Германия за делото, за да свидетелствам за съпруга си.

В момента се лекувам в Германия. Очаквах съпругът ми да получи виза, за да се завърна тук с него и да живеем в България, в нашата къща на село. Съпруга ми го няма в момента тук, а аз провеждам лечение, което вече приключва. Аз имах рак на гърдата, за мен там е много стресово да живея, тук ми е много добре, на село, при мама, със семейството ми, а там има много стрес и не искам да остана там.

ЮРК. Г.: Нямам въпроси към свидетелката.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

Съдът освободи свидетелката от залата със съгласието на страните.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други искания.

СЪДЪТ, с оглед становищата на страните и като счете делото за изяснено от фактическа страна и

О П Р Е Д Е Л И:
ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. Р.: От събрания по делото доказателствен материал считам, че е доказана основателността на жалбата ни. С процесния акт жалбоподателят е получил отказ на две основания – този по т. 17 от ЗЧРБ, че не доказва достоверно целта условията на заявеното пребиваване.

По отношение на този отказ жалбоподателят е изпълнил процедурата по отношение на заявлението за издаването на визата, за която е кандидатствал. Към него е приложил всички необходими документи, които доказват целта и условията на планирания престой, а именно – удостоверен за сключен граждански брак, декларация за трайно установяване в България, договор за наем, но в случая административният не е мотивирал своя отказ. Не е обсъдил тези представени доказателства и не е посочил поради какви причини не приема тези документи, които служат за доказване на целта и тъй като не са изложени мотиви за нас не става ясно защо не е доказана целта на престоя. Не са изложени никакви фактически основания за отказа като по този начин се лишава адресата от възможността своевременно и ефективно да организира своята защита, да ангажира доказателства за фактите, които са го мотивирали да подаде в този орган. В случая за нас остава да гадаем защо е постановен такъв отказ. Следва да се има предвид, че цитирането на конкретен текст от закона, макар и с цифрово означение на самата разпоредба, не е достатъчно за изпълнението на задължението на органа по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, без подробно да е изпълнил конкретното държане и визиране на нормативен текст, като следва много ясно и не двусмислено да се посочат относимите факти, които са налице за случая.

По отношение на отказа по т. 22, а именно че целта и влизането му в България е да използва страната като транзитен пункт на миграция към Германия. Не е спорно по делото, че съпругата на жалбоподателя живее и работи към настоящия момент във Федерална република Германия. От съдържанието на отказа става ясно, че този факт стои в основата на отказа, но от това не следва автоматично, че съпругът ще емигрира в Германия, за каквото намерение е предположил административния орган. В този

случай българската гражданка и свидетелка в настоящото производство е упражнила правото си на свободно движение предоставено по чл. 21 от договора за функциониране на Европейския съюз, но това не означава, че тя няма право да се завърне в България, когато пожелае. Именно в тази посока бяха показанията на разпитаните свидетели в днешното съдебно заседание, които считам, че са логични и последователни и поради което моля съдът да ги кредитира при постановяване на своето решение. Завръщането на съпругата в България е обвързано и с установяването на съпруга ѝ – жалбоподателят в настоящото производство, което пък от своя страна в зависимост от издаването на визата и в следствие на разрешението за продължително пребиваване. Тук отново административният орган не само е издал акта без конкретни и ясни мотиви, но и базирайки се на предположения за бъдещо несигурно събитие. Въз основа на един наличен факт, а именно, че съпругата му работи в Германия, е направил необоснован извод за евентуално бъдещо поведение на жалбоподателя. В случая за него остава да гадае според административния орган по какъв начин той ще използва страната ни като транзитен пункт на миграция. Вероятно да е имал предвид Директива № 2004/38, но дори в чл. 5, § 2 в тази директива се изисква входна виза и членовете на гражданите на Съюза, които не са граждани на съответната държава членка, т.е. въпреки, че има разрешение за пребиваване в България като държава членка, той при намерение да се установи в Германия отново ще трябва да кандидатства за виза и поради това не смятам, че е логически оправдан извода на административния орган, че ще използва страната ни като транзитен пункт на миграция. Емигрирането от България със съглашение за пребиваване не му предоставя никакви изключителни права, отколкото при кандидатстване за виза от Турция, страната чийто гражданин е той. Несъмнено, ако имаше желание, би кандидатствал за това директно с виза от Турция и по този начин би си спестил двойно повече разходи – първо за визи в България, след това отново за визи в Германия.

Освен това в протестния отказ настъпват и сериозни негативни последици и за българския гражданин. В резултат на упражненото от нея право по чл. 21 от договора за функциониране на Европейския съюз тя се оказва от правото си на семеен живот по чл. 8 от ЕКЗПЧ. В случая ясно и от становището на ДАНС, че не са налице тези основанията по чл. 8, ал. 2 от Конвенцията, които да оправдаят такава намеса в семейния им живот.

По изложените съображения, моля, да отмените отказа на основание чл. 173, ал. 2 от АПК и да върнете административната преписка за ново, компетентно, мотивирано произнасяне.

ЮРК. Г.: Моля жалбата да бъде отхвърлена като необоснована. Считам, че от събраните доказателства по делото е ясно, че компетентният орган е постановил отказа при пълно спазване на процесуално-правните и материално-правните правила, поради което моля да бъде потвърдена.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема госпожо съдия, обжалваният административен акт е законосъобразен и обоснован и моля да го оставите в сила.

СЪДЪТ ОБЯВИ, че ще се произнесе с решение в срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12,35 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: